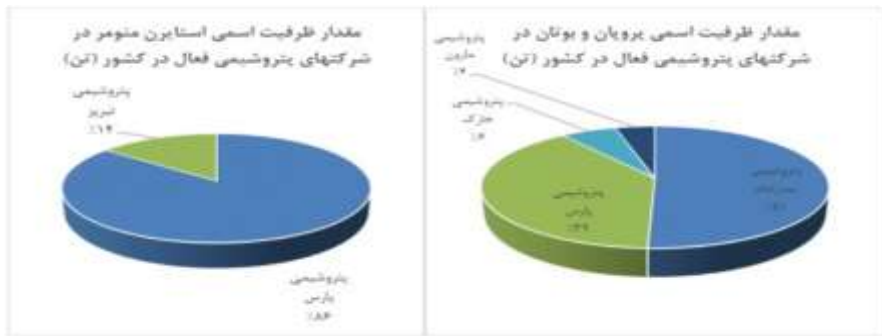

بولتن تحلیلی

مرور اجمالی شرکت پتروشیمی پارس (پارس)

شرکت پتروشیمی پارس در سال ۱۳۷۸ در شمال خلیج فارس در ۱۰۰۰ هزار کیلومتری بوشهر و ۲۷۰ کیلومتری بندرعباس تاسیس شد. در سال ۱۳۸۱ طی قرارداد با شرکت ساسول پلیمر آلمان اقدام به تاسیس شرکت پلیمر آریا ساسول کرد که طی آن پروژه‌های پلی اتیلن سنگین، سبک و متوسط به شرکت مذکور منتقل شده است. شرکت پتروشیمی پارس در زمینه تولید گاز اتان، پروپان، بوتان، پنتان پلاس، استایرن منومر، اتیل بنزن و تولوئن بنزن با ظرفیت اسمی ۴۲۴۹ هزار تن در سال و بزرگ‌ترین در جهان می باشد. این شرکت سهم ۷۶ درصدی از استایرن منومر و همچنین سهم ۳۹ درصد از پروپان و بوتان را در بین شرکت های پتروشیمی فعال در کشور دارد. کلیه محصولات آن از طریق بورس کالا و خارج از بورس کالا نیز از طریق قرارداد بلندمدت با پتروشیمی های همجوار به فروش می رسد. بازار خارجی نیز شامل کشورهای عمان، امارات، چین و سنگاپور می باشد.

جزئیات برآورد کارشناسی سودآوری

درآمد عملیاتی شرکت در ۹ ماه سال ۱۳۹۹ برابر ۱۶۷۱۵ میلیارد تومان می باشد که نسبت به مدت مشابه سال قبل رشد ۴۵ درصدی یافته است که این رشد تحت تاثیر افزایش نرخ ارز در بازه مورد بررسی می باشد. بهای تمام شده شرکت با رشد ۴۰ درصد ۱۱۵۱۶ میلیارد تومان رسید که این افزایش تحت تاثیر افزایش نرخ ارز و اثر گذاری آن بر گاز مصرفی شرکت می باشد در نتیجه سود ناخالص شرکت با رشد ۵۶ به ۵۱۹۹ میلیارد تومان رسید که نشان دهنده این است که افزایش نرخ ارز تاثیر بیشتر بر درآمدهای شرکت به نسبت به هزینه های شرکت دارد. لازم به یادآوری است که در سال ۱۴۰۰ نرخ ضریب خوراک از ۶۲ درصد به ۷۰ درصد افزایش می یابد لذا این عامل سبب می شود که بهای تمام شده در سال ۱۴۰۰ نسبت به سال ۱۳۹۹ افزایش بیشتر یابد. هزینه های فروش، اداری و عمومی شرکت با رشد ۲۴۸ درصد به ۱۴۸۷ میلیارد تومان رسید. همچنین سایر درآمدهای شرکت با رشد ۵۴ درصدی به ۱۳۷۸ میلیارد تومان رسید که عمدتاً مربوط به شرکت آریاساسول می باشد. در نهایت سود خالص شرکت با رشد ۵۴ درصدی به ۶۱۷۵ میلیارد تومان (۱۰۲۹ تومان به ازای هر سهم) رسید.

نتیجه گیری

بنا بر محاسبات کارشناسی سهم در سال آتی بیش از ۲,۲۰۰ تومان سود دارد که نکته حائز اهمیت این است که ۴۰ درصد از سود سال جاری و ۴۳ درصد از سود سال آتی شرکت متعلق به سود دریافتی از شرکت آریا ساسول است، P/E فورواردهای سهم در حال حاضر کمتر از ۷,۶ واحد است. در کنار این موارد افزایش قیمت محصولات پتروشیمی و همچنین وابستگی نرخ های فروش به دلار از دیگر پتانسیل های سهم است.

گزارش پایانی فولاد ۹۹ و چشم انداز آتی

در سال ۱۳۹۹ قیمت مقاطع بیش از دو برابر و قیمت ورق تقریباً سه برابر شد. رشد قیمت آهن اسفنجی بیش از همه بود. علت اصلی این افزایش قیمت نه کاهش عرضه بود نه افزایش تقاضا بلکه بیشتر سیاست های پولی و ارزی دولت باعث این تغییرات بود. در نیمه دوم سال دولت برای حل مسایل پولی خود به سمت بازار باز رفت و از طریق اوراق قرضه مشکل خود را حل کرد اما این روش تا بهمن ماه ادامه یافت. ماه بهمن رکورد افزایش پایه پولی شکست و ۵۷۰ میلیارد تومان پول به اقتصاد تزریق کرد که اثرات تورمی آن در فروردین و اردیبهشت منعکس خواهد شد. کلاً بازار فولاد با تغییرات شگرف در ۱۳۹۹ روبرو شد. چرا که علیرغم افزایش شدید قیمت، شش ماهه دوم سال تقریباً رکود بود. در بخش عرضه حجم تولید به اوج خود رسید. ظرفیت های نصب شده برای شمش به بیش از ۱۰۰ واحد و نورد به نزدیک ۱۱۰ واحد رسید. تولید آهن اسفنجی به بیش از ۲۴ میلیون تن و جمع تولید فولاد میانی هم از ۲۶ میلیون تن عبور کرد در حالیکه کل تولید محصولات فولادی به ۱۹ میلیون تن رسیده است در واقع یک فاصله ۶ میلیون تنی بین تولید فولاد میانی و محصول وجود دارد. در ۶ ماهه اول سال روند قیمت ها به سمت بالا شتاب گرفت. دولت با اعمال شیوه نامه سعی در کنترل بازار فولاد کرد که عملاً ۴ ماه تولید را زمین گیر کرد. در واقع دولت با سیاست آرام کردن بازار به صادرات، تولید و بورس سهام لطمه زد. برون رفت از این سیاست به سادگی امکان پذیر نیست چون باید ساختار دولت تغییر کند و ذهنیت های غلط شکل گرفته در ۴۰ سال گذشته عوض شود. با تصویب افزایش ۳۰ درصدی قیمت سوخت و ۴۰ درصدی دستمزد، قیمت هر کیلو ۳۰۰ تومان افزایش می یابد قیمت میلگرد به عنوان شاخص در پایان فروردین ماه نسبت به پایان اسفند حداقل ۲۰ درصد بیشتر خواهد شد در حالیکه انبارها از میلگرد و تیرآهن انباشته است و این موجودی اجازه افزایش قیمت را نمی دهد در نتیجه تولید عقب خواهد نشست. در بخش تقاضا شاهد بدترین سال بودیم. ساخت و ساز به کمترین میزان در ۱۶ سال گذشته رسیده است. فارغ از مساله عرضه و تقاضا آنچه بازار فولاد را بهم می ریزد مساله نرخ ارز و عامل آن دولت است که به دلیل رابطه مقداری پول کاهشی هم برای آن متصور نیست. به علاوه با رفع تحریم ها علیرغم آنکه ارز به کشور وارد می شود، ولی تقاضای آنهم موجود است بنابراین ارز وارد شده مصرف خواهد شد. اگر تحریم ها ادامه یابد دولت مجبور است سیاست های انقباضی را شدیدتر کند بنابراین مالیات ها را افزایش خواهد داد.